

Sygnatura akt I C 603/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Pietrzyk

Protokolant: Anna Kołatek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2020 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa (...) G. Sp z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Ł. S. (1)

o zapłatę

I powództwo oddala;

II zwalnia P. K. z obowiązku pełnienia funkcji kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Ł. S. (1);

III przyznaje P. K. 108,00 zł tytułem wynagrodzenia za pełnienie obowiązków kuratora;

IV wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 603/19

(...)

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego Ł. S. (1) kwoty 1 042,00 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 25.11.2015 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że udzieliła w dniu 27.10.2015 r. pożyczki w wysokości 800 zł, którą pozwany miał zwrócić wraz z opłatami w wysokości 192 zł do dnia 24.11.2015 r. Strona powodowa wyjaśniła, że pozwany dokonał rejestracji na stronie internetowej powoda, wniósł opłatę rejestracyjną w wysokości 1 grosza, złożył wymagane oświadczenia, zapoznał się z warunkami umowy, a kwota pożyczki została przelana na jego rachunek bankowy. Powodowa Spółka wskazała, że na dochodzoną pozwem kwotę 1 042 zł składa się kwota udzielonej i wypłaconej pożyczki – 800 zł, prowizja jednorazowa 192 zł, opłata za monit SMS – 10 zł, opłata za monit email – 10 zł, opłata za 10-dniowe przeterminowanie pożyczki – 10 zł, opłata za wysłanie listu poleconego – 20 zł.

Pozwany Ł. S. (2), w imieniu którego działała P. K. - kurator ustanowiony dla osoby nieznannej z miejsca pobytu, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, że upłynął trzyletni termin pomiędzy wymagalnością roszczenia tj. 24.11.2015 r., a wniesieniem pozwu tj. 21.05.2019 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. S. (1) w dniu 27.10.2015 r. zawarł z (...) s.c. P. i M. K. umowę pożyczki gotówkowej na kwotę 800 zł z oprocentowaniem stałym 0 % w skali roku. Przed zawarciem umowy pożyczkobiorca wniósł opłatę weryfikacyjną w kwocie 1 grosza. Prowizja za udzielenie pożyczki wynosiła 24 % kwoty udzielonej pożyczki. W umowie tej pozwany Ł. S. (1) zobowiązał się zwrócić pożyczkodawcy kwotę pożyczki powiększoną o prowizję w całkowitej kwocie do zapłaty 992 zł w terminie do dnia 24.11.2015 r. Kwota pożyczki to jest 800 zł została w dniu zawarcia umowy wypłacona na rachunek bankowy pozwanego Ł. S., z którego dokonał on przelewu weryfikacyjnego.

Dowody: umowa pożyczki gotówkowej k. 14, regulamin k. 15, tabela opłat i prowizji k.16, formularz informacyjny k.17-18, wydruk email k.20, potwierdzenia przelewu k. 21-22.

Strona powodowa jest następcą prawnym pożyczkodawcy.

Dowód: informacja KRS k. 9-10, umowa spółki k. 11-13.

W dniu 17.05.2019 r. strona powodowa wniosła powództwo przeciwko Ł. S. (1) o zapłatę wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki.

Dowód: stempel pocztowy k. 23.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny został ustalony wyłącznie na podstawie dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, z których zasadnicze znaczenie miał dokument umowy pożyczki. W tym miejscu należy stwierdzić, że autentyczność żadnego z dokumentu nie budziła wątpliwości.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z umowy pożyczki zawartej pomiędzy poprzednikiem prawnym strony powodowej a pozwanym Ł. S. (1). Zgodnie z treścią art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przekracza tysiąc złotych, wymaga zachowania formy dokumentowej. Należy stwierdzić, że niewątpliwie strony związane były umową pożyczki na warunkach określonych w dokumencie umowy pożyczki oraz wiążącym strony regulaminie wraz tabelą opłat i prowizji (k.14-16).

Powództwo nie zasługiwało jednak na uwzględnienie.

Na wstępie trzeba zaznaczyć, że dla pozwanego, którego miejsce pobytu nie było znane, ustanowiono kuratora, który reprezentował pozwanego w niniejszym procesie. Pozwany, działając poprzez kuratora, podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Jak podnoszą komentatorzy w doktrynie prawniczej ustanowiony w ten sposób kurator procesowy ma podejmować za nieobecnego wszystkie czynności procesowe, które są niezbędne dla obrony jego praw w toku całego procesu (szerzej w: Jakubecki Andrzej /red./, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do Artykułu 143 Kodeksu Postępowania Cywilnego, Komentarz aktualizowany, Tom I, Art. 1-729, Opublikowano: LEX/el. 2019). Abstrahując nawet od tego, że to kurator podniósł za pozwanego wymieniony zarzut, w świetle obowiązujących przepisów Sąd z urzędu i tak był zobligowany zbadać kwestię przedawnienia roszczenia. Zgodnie bowiem z przepisem art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminy przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Okoliczność, że umowa z której powodowa Spółka wywodziła swoje roszczenia miała charakter umowy konsumenckiej nie budziła żadnych wątpliwości, gdyż wprost przewidywał to § 1 regulaminu określający definicję „wnioskodawcy”. W tej sytuacji termin przedawnienia określony w przepisie art. 118 k.c. wynosił trzy lata, przy czym koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego. W myśl przepisu art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono

zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Wymagalność roszczenia wynikała z samej umowy. Pożyczkobiorca zobowiązał zwrócić się pożyczkę do dnia 24.11.2015 r. zatem wymagalność roszczenia przypadała na dzień następny tj. 25.11.2015 r. Od tej chwili rozpoczął swój bieg termin przedawnienia. W świetle przytoczonych wcześniej przepisów należy skonstatować, że roszczenie strony powodowej przedawniło się z dniem 1.01.2019 r. (tj. po 3 latach, przy uwzględnieniu, że koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego). Tymczasem powództwo, jak wynika z daty odbicia stempla pocztowego k.23, zostało wniesione w dniu 17.05.2019 r., a zatem w czasie gdy dochodzone roszczenie było już przedawnione. Z tej przyczyny powództwo Spółki (...) należało na zasadzie przepisu art. 117 § 2¹ k.c. oddalić, o czym orzeczono.

Z uwagi na ustanie przyczyn uzasadniających ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Ł. S. (1), należało zwolnić P. K. z obowiązku dalszego pełnienia tej funkcji. Jednocześnie na podstawie § 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z § 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie należało P. K. przyznać kwotę 108 zł tytułem wynagrodzenia za pełnienie obowiązków kuratora.